
Irena Joliot-Curie

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 1/3, 570-571

1956

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

IRENA JOLIOT - CURIE

1897 - 1956

IRENA JOLIOT – CURIE

W dniu 17 marca br. zmarła w Paryżu Irena J o l i o t - C u r i e, kierowniczką laboratorium im. Curie w Instytucie Radowym w Paryżu, członek rzeczywisty Polskiej Akademii Nauk, członek-korespondent Akademii Nauk ZSRR, laureatka nagrody Nobla.

Wielka uczona, córka Marii S k ł o d o w s k i e j - C u r i e i Piotra C u r i e, urodziła się w 1897 r. Po ukończeniu studiów uniwersyteckich w Paryżu pracowała w laboratorium swej matki, przejmując po jej śmierci w r. 1934 kierownictwo laboratorium.

We współpracy ze swym mężem — Fryderykiem J o l i o t, wniosła Irena Joliot-Curie niezwykle poważny wkład do rozwoju fizyki i chemii jądrowej.

Największym ich odkryciem — którego znaczenie przyrównać można do znaczenia odkrycia naturalnej promieniotwórczości przez małżonków Curie — było dokonane w r. 1934 odkrycie promieniotwórczości sztucznej. Ostrzeliwując cząstkami alfa atomy glinu Irena i Fryderyk Joliot-Curie stwierdzili, że powstające przy tym atomy fosforu są nietrwałe, tj. posiadają własności promieniotwórcze. Analogicznie przy ostrzeliwaniu atomów baru otrzymano promieniotwórczy azot, przy ostrzeliwaniu zaś atomów magnezu — promieniotwórczy krzem. Odkrycie to stało się podstawą zastosowania zarówno w pracach badawczych, jak i w technice izotopów promieniotwórczych, stanowi więc podwalinę coraz szybciej dziś rozwijającej się gałęzi nauki i techniki.

Irena i Fryderyk Joliot-Curie odkryli szereg izotopów, stwierdzając przy tym istnienie nowego rodzaju promieniotwórczości — przemiany pozytonowej.

Spośród innych wybitnych prac Ireny i Fryderyka Joliot-Curie wymienić należy: odkrycie przemiany kwantu gamma na parę elektron i pozyton, prace, które przygotowały odkrycie neutronu oraz prace nad procesem rozszczepienia uranu.

Współpraca Ireny i Fryderyka Joliot-Curie dotyczyła nie tylko badań naukowych, współpracowali oni również w działalności społecznej, a przede wszystkim w ruchu obrońców pokoju.

Szerszemu omówieniu wkładu naukowego Ireny Joliot Curie, której śmierć stanowi ogromną stratę dla nauki światowej, poświęci „Kwartalnik Historii Nauki i Techniki“ osobny artykuł.